

Our Heavenly Guidance System

By Elder Sergio R. Vargas
Of the Seventy

Meie taevane juhtimissüsteem

Vanem Sergio R. Vargas
Seitsmekümnest

April 2025 general conference

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end.

Jesus Christ changed my life when I was baptized at the age of 26 in my beloved Frutillar, Chile. At that time, my job took me across the ocean, rivers, and lakes of the beautiful Chilean Patagonia. After my baptism, I saw my work and my life in a new and different way, recognizing that truly “all things denote there is a God.”

In nature, salmon are born in the source of the rivers. At some point in their lives, they need to swim downriver to reach the ocean, where they find the nourishment and conditions necessary for their development.

But the ocean is also a dangerous place where predators lurk and where fishers try to catch the salmon with flashy hooks that imitate food but do not nourish them. If the salmon can survive these threats, they will be ready to use their powerful guidance system to return upriver to the same place where they were born, facing new and some familiar challenges. Scientists have studied their migratory behavior for years and have discovered that they use a type of magnetic map, similar to GPS, to guide them to their final destination with incredible precision.

We can all return one day to the heavenly home from where we came. And like the salmon, we have our own magnetic map, or Light of Christ, to guide us there. Jesus taught His disciples, “I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.”

As we focus our lives on Jesus Christ, we will find our way home, enduring to the end and rejoicing to the end. President Russell M. Nelson

Kui keskendume oma elus Jeesusele Kristusele, leiame tee koju, peame vastu lõpuni ja oleme rõõmsad lõpuni.

Jeesus Kristus muutis mu elu, kui mind 26-aastaselt armastatud Tšiilis Frutillaris ristiti. Sel ajal viis mu töö mind üle kauni Tšiili Patagoonia piirkonna ookeani, jõgede ja järvede. Pärast ristimist nägin oma tööd ja elu uuel ning erineval viisil, tõdedes, et tõepoolest „kõik näitab Jumala olemasolu”.

Looduses sünnivad lõhed jõelättes. Mingil eluhetkel peavad nad ujuma allajõge, et jõuda ookeani, kus nad leiavad oma arenguks vajalikku toitu ja tingimusi.

Kuid ka ookean on ohtlik paik, kus varitsevad röövlomad ja kus kalamehed püüavad lõhet püüda toretsevate konksudega, mis imiteerivad toitu, kuid ei toida neid. Kui lõhed suudavad nende ohtude seas ellu jääda, on nad valmis kasutama oma võimsat juhtimissüsteemi, et naasta ülesvoolu samasse kohta, kus nad sündisid, seistes silmitsi uute ja mõningate tuttavate väljakutsetega. Teadlased on aastaid uurinud nende rändekäitumist ja avastanud, et nad kasutavad GPS-iga sarnast magnetkaarti, mis juhhib neid uskumatu täpsusega lõppsihtkohta.

Me kõik võime ühel päeval naasta taevasesse koju, kust me tulime. Ja nagu lõhel, on ka meil oma magnetkaart ehk „Kristuse valgus”, mis meid sinna juhatab. Jeesus õpetas oma jüngerid: „Mina olen tee ja tõde ja elu, ükski ei saa Isa juurde muidu kui minu kaudu!”

Kui keskendume oma elus Jeesusele Kristusele, leiame tee koju, peame vastu lõpuni ja oleme rõõmsad lõpuni. President Russell M. Nelson on

taught that “the joy we feel has little to do with the circumstances of our lives and everything to do with the focus of our lives.”

Our Divine Nature and Destiny

From the family proclamation, we read that “each [of us] is a beloved spirit son or daughter of heavenly parents, and, as such, each has a divine nature and destiny. ... In the premortal realm, spirit sons and daughters knew and worshipped God as their Eternal Father and accepted His plan by which His children could obtain a physical body and gain earthly experience to progress toward perfection and ultimately realize their divine destiny as heirs of eternal life.”

Before His birth in mortality, Jesus Christ appeared to Moses and spoke to him on behalf of the Father. He told Moses He had a great work for him to do. During that meeting, the Lord called him “my son” several times.

After that experience, Satan came tempting him, saying, “Moses, son of man, worship me.”

Moses responded to the temptation by remembering his divine nature, saying, “Who art thou? For behold, I am a son of God.” The truth freed Moses from an attack by the adversary.

Brothers and sisters, the hooks of mortality are real. They are often enticing, but they seek only one target: to pull us out of the course of living waters that lead to the Father and eternal life.

I know how real the hooks of mortality can be. One Sunday, as a new convert, I was teaching a priesthood class when an unsettling conversation arose. I struggled to finish my lesson. I took offense and felt that I was the victim. Without saying a word, I headed for the exit with the idea that I would not return to church for a while.

At that very moment, a concerned priesthood holder stood in front of me. He lovingly invited me to focus on Christ and not on the situation we had experienced in class. As I looked back on the experience with him, he shared with me that he heard a voice tell him, “Go after him; he is important to me.”

My dear friends, we are all important to Him. President Nelson taught that “because of our covenant with God, He will never tire in His efforts to help us, and we will never exhaust His merciful patience with us.” Our divine nature and covenant relationship with God entitle us to

õpetanud, et „meie rõõmul on vähe pistmist meie elus valitseva olukorraga, küll aga on see seotud sellega, millele elus tähelepanu pöörame”.

Meie jumalik loomus ja saatus

Perekonnaläkitusest loeme, et „igaüks [meist] on taevaste vanemate armastatud vaimupoeg või -tütar ning seega on igaühel jumalik loomus ja saatus. Surelikkusele eelnevas maailmas tundsid ja teenisid vaimupojad ja -tütred Jumalat kui oma Igavest Isa ning võtsid vastu Tema plaani, mille kaudu Tema lapsed võivad saada füüsilise keha ning maapealse kogemuse, et areneda täiuslikkuse poole ning saavutada lõpuks oma jumalik eesmärk igavese elu pärijatena”.

Enne oma sündi surelikkuses ilmus Jeesus Kristus Moosesele ja rääkis temaga Isa nimel. Ta ütles Moosesele, et Tal on tema jaoks suur töö. Selle kohtumise ajal kutsus Issand Moosest mitu korda „mu poeg”.

Pärast seda kogemust tuli Saatan teda kiusatusse viima, öeldes: „Mooses, inimesepoeg, kummarda mind.”

Mooses reageeris kiusatusse, meenutades oma jumalikku loomust, öeldes: „Kes sina oled? Sest vaata, mina olen Jumala poeg.” Tõde vabastas Mooses vastase rünnakust.

Vennad ja õed, surelikkuse konksud on tõelised. Need on sageli ahvatlevad, kuid otsivad ainult ühte sihtmärki: tõmmata meid välja elava vee voolust, mis viib Isa ja igavese elu juurde.

Ma tean, kui tõelised võivad olla surelikkuse konksud. Uue pöördununa õpetasin ma ühel pühapäeval preesterluse klassi, kui tekkis rahu- tuks tegev vestlus. Nägin vaeva, et oma õppetund lõpuni viia. Ma solvusin ja tundsin, et minuga oli inetult käitunud. Sõnagi lausumata suundusin väljapääsu poole, mõttega mõnda aega kirikusse mitte naasta.

Sel samal hetkel seisis mu ees üks murelik preesterluse hoidja. Ta kutsus mind armastavalt keskenduma Kristusele, mitte olukorrale, mida olime tunnis kogenud. Mõeldes tagasi sellele kogemusele, siis selle vestluse käigus jagas ta minuga, et kuulis häält, mis ütles talle: „Mine talle järele; ta on mulle tähtis.”

Mu kallid sõbrad, me kõik oleme Talle tähtsad. President Nelson õpetas, et „kuna meie leping on Jumalaga, siis ei väsi Ta kunagi püüetest meid aidata ja me ei ammenda kunagi Tema armulikku kannatlikkust meie suhtes”. Meie jumalik olemus ja lepingusuhe Jumalaga annavad

receive divine help.

The Need of Nourishment

Just as salmon need to be nourished in the ocean to grow, we also need to nourish ourselves spiritually to avoid dying of spiritual malnutrition. Prayer, the scriptures, the temple, and our regular attendance at Sunday meetings are vital in our spiritual menu.

In November 1956, Ricardo García entered the waters of baptism in Chile, becoming the first member of the Church in my country. Just one day before he died, he declared before his family and friends, “Many years ago, missionaries invited me to be happy along with my family. I am a happy man. Tell everyone in Chile the gospel is happiness.”

After having been nourished with the gospel of Jesus Christ, Ricardo dedicated his entire life to serving God and his neighbor with love. His example of discipleship has blessed generations, including me. The Prophet Joseph Smith taught that “a man filled with the love of God, is not content with blessing his family alone, but ranges through the whole world, anxious to bless the whole human race.”

Return to Our Heavenly Home

Deep inside each of us is a desire to return to our heavenly home, and Jesus Christ is our heavenly guidance system. He is the way. His atoning sacrifice makes it possible for us to make sacred covenants with God. Once we make covenants, we will at times find ourselves swimming against the current. Danger, disappointment, temptation, and affliction will test our faith and spiritual strength. Ask for help. Jesus Christ understands and is always eager to share our burdens.

Remember that He is known as “a man of sorrows, and acquainted with grief.” The Savior taught, “In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.” His atoning sacrifice allows our sins to be forgiven to the point that He no longer remembers them.

We may not totally forget our sins as part of our mortal learning so we will remember not to repeat them. Instead, we will remember Him as we take the sacrament at church every Sunday. This ordinance is an essential part of worship and spiritual development. Joy comes when we understand that this is not just another day. “The

meile õiguse saada jumalikku abi.

Kosutuse vajadus

Nii nagu lõhe vajab ookeanis kasvamiseks toitu, peame ka meie end vaimselt toitma, et mitte surra vaimse alatoitumuse kätte. Palve, pühakirjad, tempel ja regulaarne osalemine pühapäevastel koosolekutel on meie vaimses toidukavas üliolulised.

1956. aasta novembris astus Ricardo García Tšiilis ristimisvette, saades seeläbi esimeseks Kiri-ku liikmeks minu kodumaal. Vaid üks päev enne oma surma kuulutas ta oma pere ja sõprade ees: „Palju aastaid tagasi kutsusid misjonärid mind ja minu peret õnnelikuks saama. Ma olen väga õnnelik. Rääkige kõigile Tšiilis, et evangeelium on õnn.”

Kui teda oli kosutatud Jeesuse Kristuse evangeeliumiga, pühendas Ricardo kogu oma elu Jumala ja ligimeste armastusega teenimisele. Tema eeskuju jüngeriks olemisest on õnnistanud põlvkondi, sealhulgas mind. Prohvet Joseph Smith õpetas, et: „Mees, kes on tulvil Jumala armastust, ei lepi võimalusega õnnistada üksnes oma perekonda, vaid rändab ringi kogu maailmas, et kogu inimsugu saaks õnnistatud.”

Naasmine meie taevasesse koju

Sügaval meie kõigi hinges on soov naasta meie taevasesse koju ja Jeesus Kristus on meie taevane juhtimissüsteem. Tema on tee. Tema lepitushver võimaldab meil sõlmida Jumalaga pühasid lepinguid. Kui oleme lepingud sõlminud, avastame end mõnikord vastuvoolu ujumas. Oht, pettumus, kiusatus ja kannatused panevad meie usu ja vaimse jõu proovile. Paluge abi. Jeesus Kristus mõistab ja on alati innukas meie koormaid jagama.

Pidage meeles, et Ta oli „valude mees ja haigustega tuttav”. Päästja õpetas: „Maailmas on teil ahastust, aga olge julged, mina olen maailma ära võitnud!” Tema lepitushver võimaldab meie patud andeks saada, kuni Ta ei mäleta neid enam.

Me ei pruugi sureliku õppimise käigus oma patte täielikult unustada, et meil oleks meeles neid mitte korrata. Selle asemel peame Teda meeles pidama, kui igal pühapäeval kirikus sakramenti võtame. See talitus on jumalakumardamise ja vaimse arengu oluline osa. Rõõm tuleb siis, kui mõistame, et see pole lihtsalt üks

sabbath was made for man” with the intention of giving us rest from the world and renewing our body and spirit.

We also remember Him when we go to the temple—the house of the Lord. Temples give us a deeper knowledge of Jesus Christ as the center of the covenant that leads us to eternal life, “the greatest of ... the gifts of God.”

Attending the temple has given me comfort and great hope about our eternal destiny. I have experienced heavenly connections with people on both sides of the veil. I’ve seen healing miracles in the lives of my young children, two of whom live with unseen illnesses that require daily care for the rest of this life.

Our family rejoices as we share about the plan of happiness. My children’s faces light up when they hear that, thanks to Jesus Christ, their “afflictions shall be but a small moment.” We love our children deeply, and we know that someday, as President Jeffrey R. Holland taught, they “will stand before us glorified and grand, breathtakingly perfect in body and mind.” Our covenants bring us closer to God to the point of making the impossible possible, filling every space of darkness and doubt with light and peace.

Thanks to Jesus Christ, there are hope and well-founded reasons to continue loving, praying, and supporting those we care about.

I know He lives. He knows us and He loves us. He is the way, the truth, and the life of the world.

I invite all of us today to center our lives on Jesus Christ and His teachings. Doing so will help us avoid biting the hooks of temptation, offense, and self-pity. We will stand as temples—holy, firm, and constant. We will weather the storms, and we will make it home, enduring to the end and rejoicing to the end. In the name of Jesus Christ, amen.

järjekordne päev. „Hingamispäev on tehtud inimese pärast”, eesmärgiga anda meile maailmast puhkust ning uuendada meie keha ja vaimu.

Me mäletame Teda ka siis, kui läheme templisse – Issanda kotta. Templid annavad meile sügavamad teadmised Jeesusest Kristusest kui lepingu keskmest, mis juhatab meid igavesse ellu, mis on suurim kõikidest Jumala andidest.

Templis käimine on toonud mulle tröösti ja suurt lootust meie igavese saatuse suhtes. Olen kogenud taevaseid sidemeid inimestega mõlemal pool eesriiet. Olen näinud tervendavaid imesid oma väikeste laste elus, kellest kaks elavad seninägematute haigustega, mis nõuavad igapäevast hoolt kogu ülejäänud elu.

Meie pere rõõmustab, kui räägime õnnelaplast. Minu laste näod löövad särama, kui nad kuulevad, et tänu Jeesusele Kristusele on nende „kannatused .. vaid viivuks”. Armastame oma lapsi sügavalt ja teame, et ühel päeval seisavad nad meie ees, nagu president Jeffrey R. Holland õpetas, „hiilgavate ja suursugustena ning hingetukstegevalt täiusliku keha ja mõistusega”. Meie lepingud viivad meid Jumalale sedavõrd lähedale, et muudavad võimatu võimalikuks, täites iga pimeduse ja kahtluse nurga valguse ja rahuga.

Tänu Jeesusele Kristusele on meil lootust ja kindlad põhjused jätkata oma lähedaste armastamist ja toetamist ning nende eest palvetamist.

Ma tean, et Ta elab. Ta tunneb ja armastab meid. Tema on tee, tõde ja maailma elu.

Kutsun täna meid kõiki keskenduma oma elus Jeesusele Kristusele ja Tema õpetustele. See aitab meil vältida kiusatuse, solvumise ja enesehaletsuse konksu otsa jäämist. Me seisame templitena – pühade, kindlate ja püsivatena. Me talume torme ja jõuame koju, lõpuni vastupidades ja lõpuni rõõmustades. Jeesuse Kristuse nimel, amen.